

niveauet, men for at gøre det præcist. Så kan det godt være, at vi en gang imellem kommer til at beskytte lidt for meget. Det kan Det Konservative Folkeparti godt leve med. Den måde tror jeg vi kan komme videre på.

Og når der så bliver talt om testpanelet, bliver de jo nok irriteret, fordi deres indstillinger ikke bliver brugt, eftersom vi ikke får nogen tilbagemeldinger i Folketinget. Så er det, at man føler, det er spildt arbejde, og det vil jeg godt høre, om den radikale ordfører venter på.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig først sige til hr. Jacob Buksti, at jeg står jo her som lovgiver, så jeg skal nok lade være med at gå ud og lege dommer eller anklager og sige, hvem der har brudt hvilken brevhemmelighed. Men for at man kan bryde et brev, forudsætter det i hvert fald, at det er i en kuvert, og hvis kuverten bærer ens eget navn, ja, så er man i hvert fald i god tro.

Men hvad så, hvis det er et åbent brev og det er stilet til medlemmer af Venstres folketingsgruppe og det ligger i ens boks? Bryder man så en brevhemmelighed ved at begynde at læse i det? Så nærmer vi os det finere juristeri, ikke? Men det er et spørgsmål om, hvor groft uagtsom man kan tillade sig at være. Og jeg tror ikke, hr. Buksti har gjort det med vilje i hvert fald, og det er nok det, som man vil se på.

Til hr. Langkilde: Den sag med golfbanen og skiltene stødte jeg også på i pressen. Jeg fulgte den ikke som politiker, for jeg sidder ikke i de udvalg. Men jeg vil da som retspolitikere sige, at der var noget i den, synes jeg, der krænkede sund fornuft: skulle man virkelig hindres i at have sådan nogle små skilte ude på nogle bænge, og hvordan kunne det krænke miljøet?

Men det hænger jo nok også sammen med, at vi bliver nødt til at have klageinstanser på det her område, fordi der er så voldsomme interesser, der er modsatrettede. Der er nogle, der går meget stærkt op i miljøet, og der er nogle, der synes, at der er nogle, der går for stærkt op i det, og så må vi naturligvis have nogle instanser, som kan afgøre de tvistigheder.

Jeg forstår også, at hr. Langkilde som lovgiver sidder i et af disse nævn, hvor han som lovgiver skal tage stilling til klager over den lovgivning, vi laver. Det er måske også lidt mærkeligt, hvis vi kommer ind på det.

Med hensyn til testpanelet: En af de ting, vi har aftalt undervejs i finanslovforhandlingerne,

er faktisk, at testpanelet virkelig skal i gang – jeg mener, at det var med CD, vi lavede den aftale – så det har vi altså været opmærksom på de tre partier imellem, og hvis hr. Langkilde kan gøre sit til, at testpanelet bliver aktiveret, så skal han være velkommen i klubben.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil da godt spørge den radikale finansordfører, om man er indstillet på at gå ind i et regelsaneringsarbejde for at gøre reglerne klarere, for det har vel ikke noget formål i sig selv, at vi får anket en masse sager.

Er Det Radikale Venstre ikke også af den opfattelse, at det at formulere reglerne præcist er meget vigtigt? Hvis vi formulerer dem præcist, så kan vi undgå mange klagesager, og så kan vi undgå den administration, der ligger i kommunerne, amterne, Naturklagenævnet eller Miljøklagenævnet, eller hvor det er. For det, de klagenævn, som jo ikke er domstole, kommer til at gøre, er at lave lovgivernes arbejde. Når vi ikke gør vores arbejde ordentligt i første omgang, så må de jo ind og foretage det politiske skøn, der ligger inden for en given vinkel i lovgivningen.

Vi kunne skabe en større forståelse i befolkningen, hvis folk selv kunne læse loven og forstå, hvad der menes, og ikke skulle have alle mulige til at fortolke det. Jeg tror, den bedste måde at sikre miljøet på er at få klarere regler. Vi har i en periode kørt med ret løse regler. Nu tror jeg, tiden er til, at vi får det strammet og lavet nogle enkle regler, ikke for at forringe beskyttelsen, men for at gøre den bedre.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne gøre det lysende klart for Det Radikale Venstre: Når der er problemer med testpanelet, så skyldes det alene regeringen. Det skyldes, at regeringen har tilrettelagt det arbejde helt forkert og alt for dårligt.

De lovforslag, som er erhvervsrelevante, og som testpanelet skulle have forelagt, får det ikke forelagt. Eksempelvis er arbejdspladsvurderingen en sag, som koster milliardbeløb for erhvervslivet, en sag, som virkelig betyder utrolige administrative byrder for erhvervslivet. Den sag får man ikke forelagt. Derfor kan jeg da godt forstå, at adskillige erhvervsdrivende føler sig totalt til grin.